

Gül Kasidesi

– M.Nihat Malkoç · 17 Ekim 2021

Doyumsuz muhabbetin gönülde yâr gibidir
Karakış ortasında yüzün bahar gibidir

Karanlıkları deler geçer aşkın hançeri
Suretin gül bahçesi bembeyaz kar gibidir

Efsunlu bakışının oku değer gönüle
Adını zikretmeyen tamuda nâr gibidir

Bu davanın sırtında kambur gibi duranlar
Gülün yanı başında büyüyen hâr gibidir

Zamanın kıymetleri, gül yüzlü düşünceler
Hissiyatın içinde kaybolmuş ar gibidir

Senden sonra ümmetin dağıldı birer birer
Bu dünya müminlere şüphesiz dar gibidir

Her geçen gün büyüyor sana olan hasretim
Sensizlik gönüllerde hep âh-u zâr gibidir

İnanç vadilerinde çağlayanlar kurumuş
Kalpte iman güneşi bir yok bir var gibidir

Hüznün zincirlerini dolarlar boynumuza
Sensizlik içimizde her dem zarar gibidir

İhanet kurşunuyla yolumuzu kesenler
İdam fermanımıza düşen karar gibidir

Kokuşmuş çağa inat hicrette karar kılar
Düşmüş yollara gönül seni arar gibidir

Sualler sıra sıra dizilir belleğimde
Cevap beklediklerim soru sorar gibidir

Kalplerin yangınında buluta döner sular
Dünyadan göçüşümüz sanki firar gibidir

İdrakin kapısına vurulan kelepçeler
Zekeriya'yı biçen paslı hızar gibidir

Bize hayat bahşeden gül yüzlü duaların
Kararan kalbimize düşen nazar gibidir

Işığına sığındık bir pervane misali
Ameller sermayemiz, dünya pazar gibidir

Gül bahçesi tarûmar, zaman uyku sersemi
Bu gaflet uykusuna Resul kızar gibidir

Unutsa da adını zamanın bedbahtları
Tarih seni göklere şanla yazar gibidir

Bir oyun oynanıyor mukaddesatımızla
Bu oyunu basiret her dem bozar gibidir

Göklerin yangınında kül oldu saraylarım
Düşürdü gülü yere gönül sakar gibidir

Yolların ayrımında kıyama durur sükût
Asık suratlı çağda tuz da kokar gibidir

Zifiri karanlıklar sabahları müjdeler
Nübüvvet çeşmesinden nurun akar gibidir

Dön ki bahar erişsin yürek coğrafyamıza
Gönlümüzdeki yangın suyu yakar gibidir

Gönül bahçelerinde zakkumlar yetiştirir
Din bezirgânlarında inanç çıkar gibidir

Seccademden alınma değer gülün busesi
Ruhum vuslatı diler tenden bıkar gibidir

Öz yurtlarında garip, parya olmuş ümmetin
Bu ahval canımıza kurşun sıkarak gibidir

Tevhidin haremine destursuzca girenler
Sözleri ağızımıza bir bir tıkar gibidir

Niyaz penceresinden gülümser en sevgili
Makam-ı Mahmud'undan bize bakar gibidir

Doğmuyor üstümüze sensiz sabah güneşi
Ümmetin bu zilleti sanki ihtar gibidir

Gel artık ey sevgili!... Gönlümüz serap oldu
Varlığıyla yokluğun leyl-ü nehar gibidir...

M. NİHAT MALKOÇ